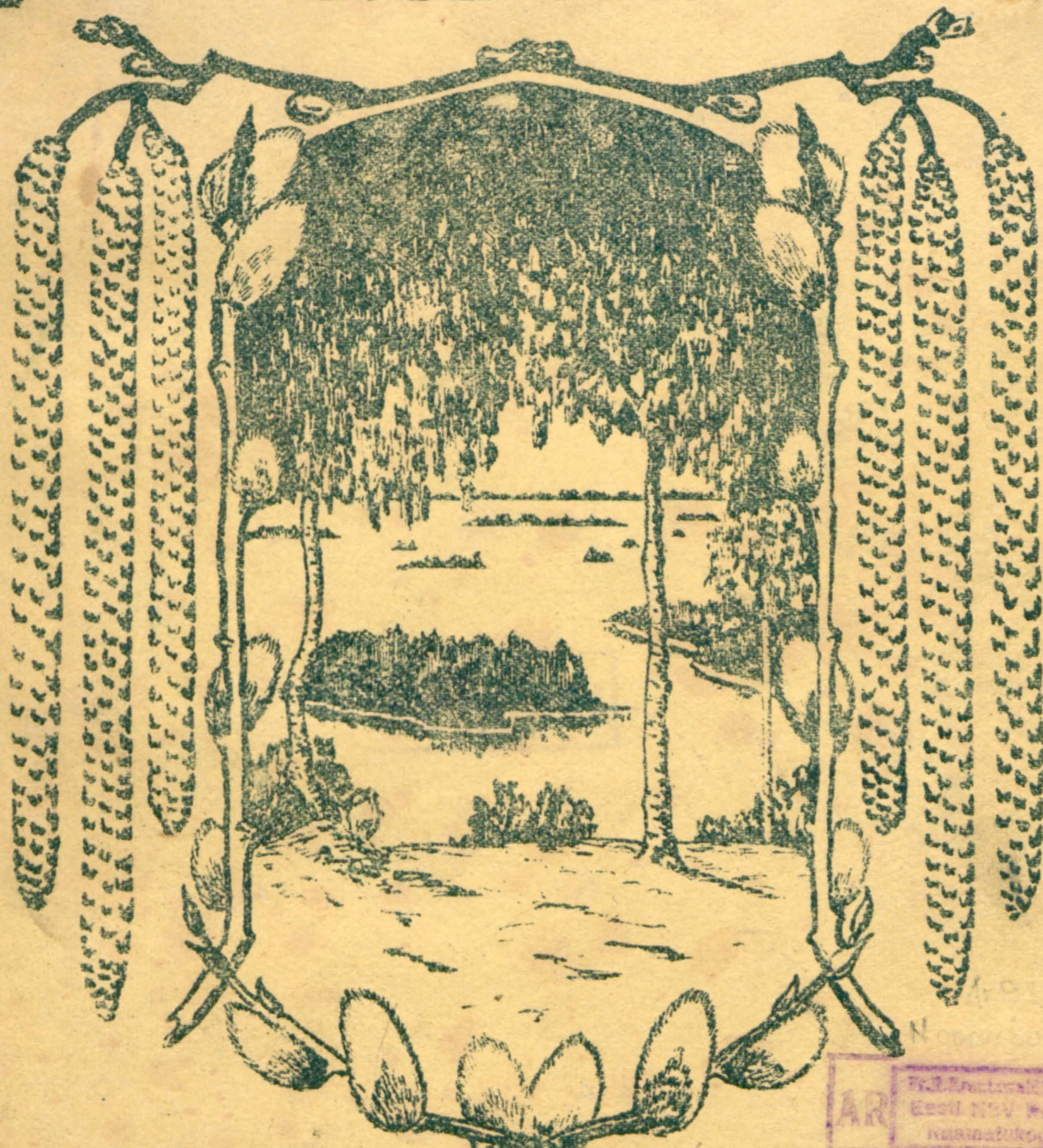

NOORUSTULI №4.

15. IV. 1933.

AR
K. J. Kivimäki
Eesti NSV
Kunstimuuseum

ÜENi Ida-Harju organiseeriva keskuse
pööleva naaja.

On ainult üks tunne, üks tahe-
den noorsoolane nimelt ja meelt!

Noorustusi N: 4.

Ü.E.N.Ü. Ida-Harju organiseeriva keskuse häälekandja.
Väljaandja Aruküla osakonna kirjandusklubi.

12.16. jürikuu päeval 1933

Sisu:

Grimene ei ela mitte üksnes leivast	J.R.L.
Lepalind	Linda Laurson.
Miks ollakse lihti kurb	2x2 Rael.
Ü.E.N.Ü. Aruküla os. Vosemehe kututatt Rael	J.P.
Aastapäeval peetud kõne	J.R.L.
Aastapäev oli	Nahjatav.
Mitjeld A.os. 6. aastapäevalt	Le
Meeteotus aastapäeval	Kohal w osavõtja
Kunstist ja kirjandusest	Üks kes. rah kohtus
Vastulause 2x2 Rael	Noorsoolane.
Kirjanduse arvustisi	J.R.L.

Kaas sul. Nürnbergilt
Tegem toimel. ja: J. R. Läärak

Toimetajad: J. Aunver, Helmi Pert, J. F. Adimäe
H. Põldmäe, sul. Nürnberg, Ida. i. Leida
Möllman, ja K. Myhltberg.
Vastutav toimetaja Victor Nürnberg.

Inimene ei ela üksnes leivast.

Kõne, mille pidas Ü. & M. U. Jõe-Rajja organisatsioonikomitee esimees talvepidustusel 13. II 5. a.

Lugupeetud peokülalised! Öhtu on kulunud ja meie talvepidustused on lõpule jõudmas. Kogudes nüüd hilisel tunnil lõppmuljeid, meelestab mulle kõige elavamalt saap-äeva öhtu poolik, kui noorsoolased jaamad juures auvaravalt küstitasivad. Sealt sammus mööda 'külanõori', kes ei kuulu Ü. & M. U. liikmeskonda; — nägin neid ühelevalt moitaavat üks neist ütles: Rumalad maad, kesteile sette cest midagi maksab."

Need kõrval seisjad, kes seltskonna tegevusest osa ei võta, ei tunne muud tööd, kui ainult tööd leiva pärast.

Kuid inimene ei ela mitte üksnes leivast!

on teine liik inimene, kes ei ela ainult leivast, vaid kes vajavad hingelist tööd aadete teenimist.

Ja need inimesed erinevad teineteisest kui öö ja päev.

Kõik esimeseks mainitult on teib kõig kõiges. See on neil esimene mõte hommikut tõustes ja öhtul viimane voadi minnes. Leiba! kostab neite kõrvu kirikuski keset suure meistri sõnu.

"Inimene ei ela üksnes leivast." Leiba! kuuluvad need lõõritavad linnukesegi, kes ei hooitse hõmsast päevast vaid laulab südame rõõmust.

Ja need teised n. n. "Lollid", kes kõnelevad enda arendamisest kirjanolusest, kunstist, karikusest ja noorsootööst, kes jooksevad mitmed penikoormad ühise asja eest ilma patja ja leivata ja kes uhuvad veel viimased sendid settiste rumaluste eest. Kui me jälgime lähemalt, nõid auvaravast töötajaid, siis näeme, et need tunnevad endi tööst rõõmu, settist rõõmu millist meid ei teine kinnagi. Leiva pärast elavad inimeste toodates naja te.

Ja see on just see eriline, mis aitab selgest, et inimene ei ela mitte üksnes leiva-t. Inimhing tarvitab hingelise aadete tööd. See üks võib teada rahuldada. Kui elatakse ainult leiva pärast, ilma hingeliste vajadusteta, elatakse

orja elu. Aga võttes osa ühistest hingelistest harraastustest elatarse
vaba arenenud inimene elu. Ja siis võidakse p. r. j. t. o. p. l. d. a. d. a.
ja palju näha vaeva. Töö hingeline töö, et laaditakse muutub
armaks, see on inimese elu eesmärk, jägavene jõud ja vaimu-
allikas.

Mis on siis lõpuks inimene ja tema elu? Ma arvan, kui
inimene kord jõuab selgusele mis on ta ise ja mis on elu, siis
temal ei tarvitseks mihu arusaamise järele kunagi seista obakindlat
ristteel ja küsida missugust teed valida. Et ole õieti mingeid cu-
isi karkus ja enesekasvatuse harraastusi j. n. e. Need on kui merevähe-
mõtleme, kõik üks ja sama, inimeste tunninime selle seismärgi
hooke, kuhu temal tuleb kulgeda. Ei see ole muud midagi kui
see vana tuntud võitlus inimeste halbade harjumuste ja päri-
toeks pidamiste vahel, paha ja häa vahel. Kõikumus seisab ainult
selles, kas tahame meie võidelda või ei taha. Kui neias ajena selge-
aga siiski see ei ole selge. Tuhanded elavad ni kuldas lähel. Jald-
enamas noortest istub kõrtsides otsides sealt rõõmija õnne.
Otsides õnne sealt kust seda kõige vähem võib leida. Tuhad kord
õnnelikumad olate Teie, kes Teie olete täna siin ja kes teie kuulute
noorsootas perre. Sest sellest tööst mis meie siin teeme tunneme
meie tõsist rõõmu. Rõõm ongi osa terve ja noore inimese olem-
usest. Rõõm ja töö need kuuluvad ühte.

Kaas noored! Kas meilgi ei huudu sagedasti töö-
rõõm meel ja kas meie sageli ei nurise ühinguks aatelist tööd
tehes? Kuid sellised inimesed, kes tööst kõrvale hoiavad teevad
endile kahju teadlikult ja veel sagedamine teadmatult.

Töö on kool, kuhu elu sinid paneb, kool mis loomust lihvib
vastupidavust harjutab ning hinge küpsetab ja vahvistab." ütleb
Ameerika kirjanik Brett Mardet.

Kaas Ida-Ida noored! tahaksin loota, et tänastel talve-
pidustustel oleme kogunud endate tagamraas rahkesti töö-
rõõmu. Rõõmlikud lemmikud on justki kõrvale vietatud õõnne-
südamest sooviesin, et meie vahvas noorsootas hinged ei need
möödunud talvepidustused annaksid uut energiat ja uut töö-
rõõmu. Vahva töö-
rõõm meel elu kannustamiseks teile koju minejatele
noorsootasile. Rabelome uue energia edasi raskusist hool mätta
kõik võimalused kasutagem endlaarendamises. Kogu meid

tänased võistlused olid korraldatud selleks et endid arendada, mitte selleks, et eneste võimetega hüljgada. Noorsooühing on see koht kus meie endid arendame. Kahjuks ei saa aga kõik noorsoolased ja n. ühingu sellest aru. Ka meie naabruskonnad, Kiviloo ja Midardu ei ole sellest aru saanud sest nad ei ole ilmünd tänastest pidustustist osavõtma sellepärast, et nad kartsid siin läbikukkumist. Võistlused paremale alla jäämine ei ole veel läbikukkumine. Ma teian et on targem midagi teha ja läbikukkuda, kui läbikukkuda sellepärast, et midagi tehtud ei ole. Peab olema järjekindlust ning püsivust, tahet teha midagi millel on oma väärtus ja püsivus. Nii siis raskusist hoolimattou tähtede poole! Sellustuld!

J. R. Liivak

Linda Laurson

LEPALIND

rauhinna saanud too ü. b. N. ü. Jda-Harju luterliste võistlusel 1933
varjunime all "Talvetaru."

Juba siis, kui tõusis alles päikene
Lendas pesast lepalind väikene.
Jättis ema, pesa väikese —
Mahtis lennata vastu päikesele
Pesa oli ju ometi väikene —
Ei näinud kust ilmus päikene —
Kuhu kadus, mis mehas?
Kust emake käis toitu hankimas väikesele
Lendas kuu, kuu väikene —
"Miks ei jõua kord ometi päikseni?"
"Juväsinud väike, tüvake —
Ja kauge pehme pesake."

õhtul veerema haakab päikene.
 Jaska nurustab lepaling väikene.
 Maha jäi pesa ja emake —
 "Ei leia enam teid tagasi!"

Taas tõusis jällegi päikene
 Nüüd leidis kodutee ka linnuke.
 Kui armas, kui armas oli hyyd pesake!
 Millise uinutautu taunis küll emake!

MÍKS OLLAKSE TÍHTÍKURB?

"Inimene tunne
 iseennast!"

Usun, et kõigile meelestuvad lapsepõlve mälestused jõulu eel ja jõulu ajast, mis nagu imeväel muutis sind teiseks lapseks, kui seda olid ennemalt. Isegi kõige raskem kehaoline töö tundus sulle kergena, ning kes kartis lastest külmade ehk hoolis tuisust kui tult metsast minna tooma jõuluhoovi. Siis olid kõik võimalised tegudele. Ja tasuks said need jõuluhoovid oma sära ja hülguisega — kui armas oli see!

Möödas on nüüd need võsuaastad. Oleme meheks sirgunud. Enam ei loo kuusk ega küünal meeleolu, vaid jõulu aegne läbielamus ning ilusad vaated tulevikku. On meil neid siis tunne me end õnnelikuna ja õnnelik tahaks meist olla igaüks, ka selles eas, kus möödas lapsepõlv. Miks ei saa aga tänapäeva inimene fihti olla rõõmus õnnelik? See on küsimus mille lõhku võime asetada terve rea küsimus märks, kuid üks põhjus on kindlasti see, et meil ei ole loodusterve hinge. Ja miks ei ole meil seda? Ma ütlen nagu enda ja teiste vahtanduseks — Kõik süü põhjused ei olene meist. Siin on palju kaasaraäkiud sõjad ja sõja tagajärjed. Oieti sõjast algas maailmning ühiskonna ning üksiku inimese elus. Sõda raius tuhanded palgedele korskud, jättis hinge suured valutavad lõhed, ning viimane on tähtsam tegur. Purustas aastakümnete

üleehitava tulekuse, purustas välimised ja sisemised väärtused. Sõjaga kaotas ning järelejäin tehnikatõus ehitas välistele rusudele uued veel nägusamad ehitud, kuid sisemusele puudus õige aas. Ja nagu näha — hinge ei saa lappida. Ei saa meelaja inimene ühustada oma loodusterve hingega, sest tal ei ole seda — on ainult kimp närve, mis koritab ja hõidiseb, kui kardetak soornilgas. Kurb mõeldes annab väga palju põhjust ka käesoleva maapäevuse surutis. Kõrgejal tööpuudus, võimatused luua iseseisvat kodu, millele seltsis veel lisaks väheldane abiellumiste arv j.n.c.

Usun, et nü mõnigi õhtulist tahaks küsida: on siis mingit vahet selle, mis oli enne ja mis on nüüd ja kuidas väljendub vahet kindel tervehinge ja selle vahel, mis on sõja produkt. Lp. Lugeja ma loon näite igapäevast elust, mis peaks kõigile olema käepa katsutav selge. See näide oleks laul. Ja eks ole laul see abinõu millega inimene avaldab omi tundeid. Tähtis ei ole mitte milliseid sõnu keegi lauldes väljendab, vaid tähtis on just see, et isik, kes laulab ole pole närvikimp — jessimist vaid tal on võlvavateid elule, ehk täiesti endal olukorraga rahul ning laulus — enne ja nüüd — ei ole vahet mitte väikesem, kui mäekese kõvale asetada tangutele. Võtame aastat 30 tagasi, aeg sõja eel. Oli siis veel poisik, kuid nü mõnigi mälestus selgesti meeles. Käisin juba kol ajal mitugi korda hainamaal ning kõik meist teavad, et hainatega on üks raskemast töödest, koid kes oli hainamaal väikene, kes oli kurb. Täieliku õigusega võib öelda — laulust rõõgas jutt ja narm juba näeval. Tuli õhtu teha suvmani värsid, ent hing hõppas seda, rõhkem. Neid hõiskeid, hüüdeid, ning laulu kostis igalt noolt. Sel ajal oli kevade inimese hingus, olgu ta vana ehk noor, hingitus oli kevade kohinat kuulda. Nü oli enne-aga nüüd?! Nüüd ei kuule lauluhäält hainamaalt. Katsubki keegi laulda teeb ruttu läpu ning sisukeski nagu nutt möödunud õnneaajast. Kuulates tunne, suv külalstaud laulja maja. Võrdlus — enne ja nüüd — vahet kindel õpik ja kägu. Ei tee tänapäeva inimese rinda rõõmsaks laul, sest tal puudub terve hing. Ei saa tänapäeva inimene olla rõõus, muutub selle pärast, et teda eluraskused liig valgelt mõlvavad.

Sellest näitest peaks selguma, et endistel aegadel sammusid inimesed elust läbi rõhkem sõnasilmil, mitte üks jolupuu all, vaid ka siis, kui tuli teha rasket füüsilist tööd. Neil oli rõhkem

elajaatavat ehitmeelt, ni et kokkuvõttes võiksime öelda: oli rahgu maapeal ja inimesteist pearmeel." Kuid kuidas on lood rahuga tänapäev!! Kustus oleks ähina ei. Üks on siiski kindel tõde ja rahgu järele jäänud inimene ka tänapäev, aga kahtluse meie seda ise luua ei mõista. Oleme hõigged, ent siiski endid terveks arstida ei lase. Mies! Sellepärast et ähnu kadodus igasugune võime püüda ning teised 1000^{ltd} kired on otse taolina vaugistand meie mõtteid ja meeli. Meie oleme suured egoistid, meie näeme ainult endas midagi suurt ning üli-loomulikku ka sedaagi, et meie juukse karvad peaksid olema teisele pühadus. Täheksid algus ja ots (!) Meie omas peitlikus õnnelootuses rebime tihti kõige toorusega, teise isiku arvel. Näiline odu ning kaasinimeste langus valmistavad meile suurt rõõmu. Süt lõppude - lõpuks, millest on selle kõrgi tagajärg? Eks kuritööd, kurimeelsus, elutühimus, vaasurim-need kõik on enest armastuse pajas valmivad produktid. Ja kes kannatab selle all? Ei ole õigemad vastust kui - ise. Siis või ju meist keegi ükustada, et tema on rõõmus õnnelik vaid otse ümberpöörduvalt: mis on mädai praeguses majanduses, hinge- ja seltskonnas. Kogu elu igal ajal näib olevat jooks- nud karile, seal segi paisatud ning nüüd oodatakse suure igatsusega väljapääsu tekkimist olukorrast. Kuid kas ja kool on see võim, et päästa meid?

Juudid ootasid aastatuhandet tagasi Messia tulekut, kes pidi päästama neid Rooma võrre alt, ja kui see ei tohtnud tõestuda küsisid nad peitunud: "Oled sina see, või peame otsama kedagi teist?" Nii küsitakse ka meie ajal igalt uult seltskonnas, riigi, ning rahva juhitl. Kas on siis olukord selline, et meil ei maksagi enam loota si see pole nii!

Et pääseda välja hädast, leida õnne ja rahgu, pea- me ennem kindlaks tegema, kust algavad jletsuse põhjused. Täna ei oleme süüdistanud valitsust ning teisi rahva juhte. Oleme püüdnud mastata tüütrijut, kahtlilitlaad, nooroolast j. n. e. Oleme veeretanud kõik süü põhjusel jaani või föri eht 2 ölgadele kuid kas see päästab meid? kui üks tõuab ühte teine teist si... Täna ei oleme oodanud abi demokraatilisest sõltamisest või veel mõnelt muult pool pööritama, panevalt usumist aga abi pole tepts. Kus seisab ugar, keda on vaja risti lüüa? Üks vastus oleks iseeuust. Ei tule süüdistada teist või kolmat isikut vaid ainult

enda minat" ja ühe, kas saab ilmas olla mingit muudatust paremusele, kui maailma parandamisest ei minda üle iseenesle. Ennem võlja puhastada oma loomumadused mustusest, siis alles külavahete. Peame õppima palgi oma silmas nägema, siis alles võime loota rahumapeale ja inimesele head meelt elada. Et seda läbi viia tuleb meil ennem vaimliselt ühesti sõnada. Tuleb hakata ühiskondlikult mõtlema ja ühiselt raskusi kandma. Siis läheb inimkond vastu ilusamate tulevikute ja meie sammume elust läbi sõrasilmil, naerataval paljoil, nagu seda lapsena jõulupuu all.

Rael 212.

x x x

P. S. Mõnisõna "Noorustuli" nr. 3^{es} vastus ärimees E. M. e. Selles artiklis tundmatu autor, (kes kindlasti on Aruküla osak. juhatusel liige) räägib "filtrist" ning "ballastist." Ühgp. preili (arvan, et ei eksij) kas need sõnad ei ole liig rasked" sõnad, lubatagu küsida — milleks asutati ü. & n. ü.? Kas mitte selle sihiga, et inimesest teha inimest. Ainult haigele on vaja arsti. Kui mitte, siis on ü. & n. ü. d. vaetud ja leitud kerge olevat, jät. talle on juba ette määratud kõige liha tee, kadu. Teie vastusest E. M. e. selgub mulle, et ü. & n. ü. liige on midagi kõrgemat oleust kui seda on inimene, umbes nagu vanasti oli aadel. Kui nii siis ma soovitan Teile hea inimesest poolst ajakohase aunime — ja see oleks "va". Tunnen tõsist headmeelt Teie edasijõudmisest. Müüel võite rahuliku tundega hüüda: "Ma tänan Jumalitud, et ma ei ole mitte niisugune — nagu seesinane seal!" Aga vanasõna jälle ütleb: "Uheks võib langemise eel!"

Soovitan ka Teile lgp. pre. hakata võikem ühiskondlikult mõtlema.

212.

Lõpu

2 x 2 Rael

Hirromand'i, kälduvusi Teie nähtavasti ei ole. Leien, et Teid on veidi ebapiisavaks kohe avalikult kahtlustada. Hruškila osari esimest (Hruškila osakonnas juhatuses on ainult üks pil.) rü-
 helmi Peet'ile Teie nähtavasti ebameeldiva artikli kirjutamise-
 ses. Hruškila, et Teie ei eksi, aga eksite siiski. Kahjuks ei ole ma pil.
 Teie kirjutate, et U.E.N.U. peaks hakkama harras-
 geid arstima, s.o. peaks hakkama halvakuulsusega noori
 (kaabakaid, paadialusid, põõsivarjaid, joodikuid, tsimipõuse j.n.e.)
 koondama U.E.N.U.-sse ja nendest siis kasvutama inimesi.
 Aga kulla, see on ju omeli Pääskarmee ja kasvatus-
 majade ülesanne. Kas Teie arvate siis tõesti, et peaksime
 kõike endi ühinguise käel käel vastu võtma. Üks kõike koos siis
 seda iganes soovib, peaksime neid vist veel ise hakkama, maante-
 kraanid ja teedärast kokkukandma. Oletame, et teeme Teie nõu-
 cunde järele so võtame vastu kõike. Varski on ühinguises suures enamus
 see need noored, keda huvitab ainult fanta, viin ja naised.
 See enamus loomulikult seab end ühinguises vastavalt enda maitse-
 le sisse. Karskustöö, referat ja kõnekoosolekute asemel korral-
 datakse siis joominguid ja kaarti-õhtuid. Viina ostmiseks an-
 navad "zoppu" raha. Fanta-õhtud. Näitermängu asemel
 tehakse kaabageid. Puhkpillide orkester datakse laiali, asemelle
 astub saksofon. Tõrised viisidena muusika asemel kuulame siis
 labast närvesöovat meegite temp. taatamist ja hüüani. Hülgumit
 Laulukoorile õpetatakse "looblaule", sportlastele rumeat ja luige-
 mistaunda. Kellitakse "senise" "Eesti Nooruse", "Koradiku", "Choni", "E-
 Kujanduse" ja "Loomingut" asemelle. Rahvalaht, "Uudislaht", "Lood-
 Elust", "Esmaspäev" j.n.e. Raamatukogusse "Nai Pükkeloniid" ja "Loomi-
 niku" asenduse. Kõrvaatu rahvanna küüvalgel ool" ja jumal teab mida
 veel kõiki.

Missugune U.E.N.U. on siis kaaludes kergem, kas Teie noolt võin
 mitte kujutata? Kumb U.E.N.U. suudab saavutada suurem kuu-
 -suurimale - parema tulemiku, kas see kus on füs. sel. taotletud
 noored, või see kus on inimesid, kes pole võimelised mitte millekski.
 Muidugi ka halva kuulsusega noori on võimalik U.E.N.U.-le
 pääseda, aga enam peavad nad korralikult olema su-
 kordan siin seda sama, mis ma juba eeliseses. Noored
 rõhutasin harrasused ja vähese huna liikmed on ühinguises.

u jatu ballast. Juhatusse tuuab (nimelt just tuuev) filter on hädavajalik sellens, et see asjata ballast ühinguusse et pääseks, et ühinguusse ei pääseks need inimesed, kes ei tahagi õhesearendamisest midagi teada, vaid kes ühinguusse tungivad tõbeesmärgidega. Ü.E.N.Ü. liige peab tõesti seisma kõrgemal teada ümbritsevast massist ja kui ta kõrgemalle veel pole jõudnud, siis peab ta vähemalt ülespoole pöördma. Igas noorte ühinguus tuleks tingimata sisse seada proovil olemine. Mähendab noori, kes soovib Ü.E.N.Ü. liikmeks astuda, võetakse alguses juhatusse poolt liikmekandidaadiks vastu - või "noovile". Liikmekandidaadiks olemine võiks kesta üks kuu selle aja jooksul, juba selgub, kas proovipeal elijal on hvi noorsootöö vastu või ei ole. Mähendab liimeks vastuvõtmisel tuleb toimida karvatuslikult. Võttes üliig kergelt ja pääriskehvast liimkeid vastu võiks kaduda ühingu sisemine infimsus. Ühingu peaks valitsema mitte ametlik vaid perekondlik suhe, ja igal uuel juure tulnud liikmel peab leiduma taht kaasaotõstmiseks ja kaasaclamiseks selles sisemises infimtoos.

Pää põhimõtted liikmete vastuvõtmisel ühinguusse on siis: ühinguusse tõmmata sisemiselt kaasaotundvaid noori, keda soovivad ühised vaated, ühine tööhvi, ühtlane eluvõtm. Vastuvõtmist tuleb kaaluda ühingu mitteisiku seisukohalt.

Ü.E.N.Ü. peab olema ja jääma omiajaliste koondiseks. Sira võivad kuuluda ainult need noored, kes ise tahavad saada inimeseks, kellel on hvi ja armastust töövastu ja kellel on usku paremasse 'homsesse päeva'.

Noorsoolape - ahandlikult.

* * *

ARUKÜLA OS VAESEMEHE ÜHTALL RAEL

Pühaj. 19.17. Ü.E.N.Ü. os. näiteharu esimes kätalisenä Rael H. Mälgu Vaesemehe ühtalliga. Et Arukülatasi eestava täitjanna nähti Rael esmarvastselt, tahaksiv teha lõhikese kokkuvõtte, millises pääjoonis püüan anda edasi etendusel saadud mõtjed.

"Vaesemehe ühtall" on lõhikese ajaga muutund väga populaarseks - teda mängitakse igas maanurgas. Sellise edu

põhjustab kahtlematult rahvapärane (jällegi mikumärdilik) joon aineslik tugevate joontega piiratud tüübid ja põnevamate päevaküsimustega läbi põimitud tekst. Kõigi nendeomaduste tõttu tükki pakub häid võimalusi "hülgamiseks" niihästi näitlejate kui ka lavastajale. Huvitaval ajal "hüüdsid" jälgida Tallinna Tööstesteatrit, milline imitatsioon etendandole kindlasti tuli karuks.

Publiku häätuju eest hoolitses J. Nünberg oma Rääbise Reingu. Nünbergi palvevõime saime senitundmatu vaagatseja tööbi, kuigi ta 3. vaatuses (aidaukse stsenis) mõjus juba liias grotesksena — võinuks kindlasti jääda ära need hüüsi keegitahvrid ja vähendada saagedasti kohatamisi, sülitamisi. Ent Reingu juba kiitus selle eest, et ta nii täpselt oskas jäljendada Tööstesteatri Baumann'i, pidades lõpuni kinnialut võetud kujust ja toonist.

Pr. Laule õltsuna andis ilusa ja armsa teonijatuühteku, kes võimeline vallutama meeste (ka tugevamate, kui õuna) südameid. Ta mängis võltsimatu ja südamlik, ja mellealutsemisil usutav, nii et isegi nult mõjib tõelise nufuna.

Kivimäe pere mehe (J. Looberg) mäng laimatu. Tähtsaks näha vaid ainult tüsedarnat — talumeest — tüsedarnat kujult ja häälelt. Kivimäe pere naise kohataja selle vastu liias rõõm Noor grimmi ja noored liigutised muutisid pere naise nooreks inimeseks, millist mõjelt jät. Saar ise aitas täienolada saagedate muero puhangutega, aga oma jutu lõput.

H. Pärt (pere tütar Tima) kujutas vajaliku kergusega päevast-päeva elavat ja mehi võrgutavat korporandi, kuna L. Looberg värvikaandjast õinast andis liigsele põhme ja nigela mamma poja. Ei usu sellisest korporandist kõike neid mõtse, massinguid, lööminguid, rahulolevamisi ja võrgutamisi, millest kaigifakse näidandis.

Sulane Tiit (E. Tohver) paiguti ebausutav. Oma vanamõde kohta ta oli väga noor (põgeneva Reingu löömine ja taga), ka mõjus ta väliselt liiga totakana, vaatamata oma targale jutule. Samuti asjatud need vürad liigutused ja moonutatud vaer. Kuigi need abikõvad publikole meeldivad, on selline demängida püüdmine ja tähelepanu endale tõmbamine suurel määral patustamine oma kaasmängijate vastu.

M. Nünberg sauna naisena oskas päris hästi ladada, ent millegi pärast tundus temagi mäng tehtunäidnäit.

sõlme närmike Ivaat. Sabloomilised kaeluugurused, juu-
 rikusell oma punalilla näoga õiget kohal, seegi... tundus
 ainult liaks sügavhää, mille tõrgetest kohati, ja arusaamo-
 taks Muuseas hakkas silma, et kusaqil ei ole naht sel...
 nipalju suitsetamas ja piipu suitstamas kui...
 just... stamas sest piibud ja paberassid ei põle...
 et... tatud... piis... puudused ei suuda...
 ettekande koguväärtust. Üldiselt kokkumäng oli sobiv,
 komöödiat vajalik Oaeng tempot ja energiat olemas, mu-
 tegetasit leidlikkust osade...
 Ettekande täielikku mõjule pääsu pidurdas kahtle-
 matult võoras ja mannetu lava (võlksin meeleid...
 ja vähearvulise publik. Kehju, et Rae peolised...
 pühapäeval pidid jääma koju - jääma...
 väärikat külakastist.

J. P.

KATKEID J. R. L. POOLT A. OSAKONNA

1. AASTAPÄEVAL PEETUD

KOMEST

25 IV 33

lõpp külalised ja armsad kaasnoorlased!
 Meie taha oma lõpp eelkõnelejust halba eeskoju võtta...
 täna ilusaid sõnu lausuda, endi osakonna...
 ja suurtest saavutustest. Ei taha täna silmi kinni pigistada...
 tõsiasjade nägemiseks

Aastapäevadel harilikult tunneme rõõmu...
 tööst kuipalju siis meie... noored oleme suutnud...
 rida oma 1000 aastast... tegevuskavast...
 ei ole suutnud... mis meie...
 usime pidanud...
 mõningaid... nähtud,
 sõna... on tehtud

— kuid ennekoike on siiski ainult unistatud ja soovide kuldkaugest lootud. Kui kõik see oleks täsi ja kui kõik see oleks teelikus elus läbivõetud mis meie pidulikkudele silmapilicudel oleme lubanud ja võimalikuks pidanud, siis tõesti valitseks meie ühinges teine vaim, siis tänasest aastapäevast võtaks osa 100% ühingu liikmetest aga mitte ainult 75% nagu ma pean tänase kurvastusega konstanteerima.

Aga ei! Meie oleme taloise maa lapsed. Meil on kevad nii aeglane ja külm, meil on suvi nii lühike, et süda ei jooa soojeneda ja sügü on kirs nii sügav — nii sügav et see igast päevast kunagi ei sulagi, ja talvel on talunud külmad ja jäised puhangud keset kevadisi unistusi ja kõik meie ilusad soovid ja unistused on külmanud.

Meie maa on külm.

Meie oleme unistuste rahvas.

ja meie ise oleme suurte sõnade ja vähete tegude noorsoolased.

1929a. Eesti Noorusies* ja* osake asutaja V. Laurisson fantasiseerib, et kui osakond looga edasi tegutses siis tead jaamas, talgutel ja simmanidel käimised ja osakond muutub siis naarile omavaheliseks kokkusaamis ja meelilajutus kohaks ning noorsugu arendamiseks ja kohalike isenda tööriks ja kollektiiv kasulikeks.

Kas on need meie osad. Auhaja vajad soovid täide-
lained? Kus on praegusel momendil 75% noorsoolast selleasend et tulla end ühingu juurpäärale? Vastus: jaama suuremaju talgul mõned isegi kantsus. Meie meie arenenumad noorsoolased, keda paluti muuseas tänas kü enneda, ei võtnud vaevaks tänas siia ilmuda sest nad pidasid seda imilikuks, et vandelt väikes-
osavõtu maksu usuti. Täheudab ka jooksul meie ei ole jõudnud sisendada noortesse seda noorustliku vaimu

mis kõik ohverdab mis kõik annab.

Teeme ja rassime, kuid meie ei taha nagu arusaada sellest suurest ülesandest mis meil täita — ei saa nagu ilma pidurdamata formata nende naaride reasmärkide poole. Kaigas risatakse sulle kodarate rabele sealt kust sa seda kõige vähem võid oodata. Meil ollakse noorsoolane ainult nimelt, aga sullese noorsoolase mõistesse ei

suudeta nagu suuned — võetakse liig kergelt seda, et olla noorsoolane ka meelelt. Oleme liig kerge kaaluga ja raske on meid panna liikuma — kuna, meie ise liig rähke kaasa aitame. Meie tahame kõik kätte saada ilma vaevata — tahetakse ainult võtta — aga andmisele ei mõtle keegi.

Kõik meie ettevõtted (kuivõn puudunud "lõpüks tants") kannatavad osavõtjate puuduse all! Lugesimistand, õpiring, kõne ja väliskoostöökud j.n.e.f. Ainult pidul ei taha saal kuudagi kõiki ära-mahutada.

x x x

Kaasnoored! Meie võiksime praegusel hetkel õiendada sksteisole käe ja natta õheskoos praeguse olukorra pärast — kui meie ainult natta oskaksime. Kui kaugel meie õiri oleme enda lipukirjast, lipust millel pealkirjaks: nooruskultuur. Oleme väga kaugel — sest aimustus on sumnud meie keskkoltsislikud huvid, omaasapöödmine ja poliitika on astunud kõige asemelle.

x x x

Mis on siis meie noorsoolaste edaspidine kava ja kuidas pääseda välja praegusest olukorrast? Meil on ainult üks kava punkt: töö. Kui meid mahatatakse ja süüdistatakse, olgu ainus vastus töö; kui meid kiisatakse ja pilgatakse, taas ainus vastus töö.

Meie ühine muud, kui ainult seda, et iga noorsoolane läidaks rõõmuga endakohut et igavks õhrendaks meie enda ühin-
gulle enda parima. Need' kes ei taha olla noorsoolased, kün-
digu need ehda radu. Aga meie tänas siin olivad kollede rinnus
kõum noor veri joakes, meie tänas ühineme kord siiski ja
ootame mil tuleb tund, kus nendole kes praegu näevad
und, kord müristame

kõrvu sõjalugu.

Haastapäev oli....

Haastapäev oli.
Vähe külatisi tuli.
Pil. esimeses kõiki ootas,
Kes sellele vaatatas!

Olid ka talgud.
Suurem hulk sinna läinud...
Haastapäev unustud,
Mitte midagi muud!

Tuju polnud hea.
Eks seda igaks tea,
Kui koos ainult vähe,
See harilik nähe.

Orkester mängis,
Kuid publik nagu vangis.
Keid' ei huvita tant's,
Sellega asi ants!

Viimaks tuli lõpp.
Hga ka viimne tipp
Ei tõstnud tuju —
Tuli minna koju.

Õõ oli pime,
Ega see olnud ime
Taevas ju pilvine
Käetud kuugi pale

Kõll oleks ootnud
ja ainult armast vaatnud,
Milla saabus valgus
ja hommiku algus.

Koid tuli minna,
Polnud parata sinna.
Pidu oli lõppnud
Tantsud tantsitud.

Teed kattis pori.
Minejaid väike kari.
Igakse tõsine,
Jät tee nii ve'sine.

NALJATAR.

Kulalise muljeid Aruküla osakonnast

I - AASTAPÄEVALT.

23. ja 24. pühitseb U.E.N.U.A. os. oma 4 aastapäeva.

Paikiküllane kevadilm, kui loodud nooruse juubeldamiseks.

Teel Arukülla viitasatavad tahtmatult ajast läbi senised
võimondade vahelised spordivõistlused, vahvate ja nupukate aruku-
küla teega, meelefuuri kibedad kogemused Aruküla üksmeelset
varemalt aegadelt Peale selle teadmise, et Aruküla omab
hääd ruumid, arvu ja korrapere, hääd muusika ja muud niisugused
kadestamisväärsed asjad, on kõik tagatiseks suurepomelise õhtule.

Võimsa orkestri helidel algab aastapäeva esimene osa-
teelaud, endises hääraaste söögisaalis. Kuum tee ja üldine
sõbralikkus loovad varsti mõnusa koduse tunde. Kolivad
ühislaulud, nõeldakse teatust ja lauldi ja Rae osakonnolade
esitajailt ja kohapealsete orgide poolt j. n. e. Üldise meeldiv olemi-
ne kõigi ilma erilise pidulikkusega.

Üllatusena puutub aga silma kohapealsete noorsoolaste
vähene osavõtt (ja naaber noorte rahvarohuline esindus) oma
tegevus juubelil. Jääd nud ilmumata isegi ni-
me kamaid sportlasi!

Jälle kolab muusika ja ruumikal parketil libisevad
esimesed valsi sammud. Tantsu, vahetult kuuma teed ja
jälle tantsu kuni keskööni, lankutakse hääd meeleolu ja
jõu rahvali igi hellitamine tagajärjel teed, pottu ja
nood.

Nagu kohapealsete jõudude öeldistest (kõigi vast-
lausutud liges meelehärmas) järeldada võis, polnud naabrit-
gi kõik „kullaalusel“, ka stälgi on oma väikesed „mõrad“
sees.

Ette hommik on jälle parempärasest! Esimene õm-
kolise (mitte kirju) tüüline liblikaski vallatledes heledas päikesepartes
männi värde vahel, ennustas helgot saatusit kõigile!

L

VASTUSEKS "TOHİKULLE"

Lapp. 2. Täna ses "Noorustules" vastan ainult sellele osale Teie kirjutisest mis puudutas kirjandust ja kunsti.

Teie väidate, et nagu meie igapäev elus näeme fooramaid silvaid j.n.e. siis peame neid ka laulat nägema. Tähendab siis, et meie läheme sellesse teatrisse, et seal näha ja kuulda seda sama midagi kohta igapäev elus, labast äärmist, niisugid sõnu ebaausust võimuvahitsemist j.n.e. Teie lapp. 2. on nähtavasti õige algeline' efektiivne näidendite ülesandest olguigi et teie ise olete noorsoo kasvataja ja lugupeetud seltskonnatöötlane. Nähtavasti on tehnika, areng "äljed" jätnud Teiegi hingesse. Kas kasvatab publikut "vedelvorsti" senitundmakt keelevabadus ja teie asus "vedelvorst" on inimeste inimeste peenenenud maitsse hädade muks ja neile hoopide jägamine. Näidend peab kasvutama tundeid, arendama ilutunnet ja peab avama silmad vaatlema, arvustama ennast ja endatögevust. Peale selle peab näidend ka võitma ja sadama. Näidend, mis neid nõudeid ei täida, sisaldab ainult loole seiklust, toorusi ja labaseid rõvedusi, on kõlbmatu.

Arvan et meie kirjanduse teinud näite- / labasus on ennekõike üldine trikk. Ajal mil kõigest peab katsuma raha teha, näib et valikindel' et ihu rohkem kasu annab, kui hing. Tänapäeval ei ole labaste sõnade taga, ei ole mitte tunded, vaid ainult sisu-kuul.

meie eepohi kergestivõrje sisse lennata (4)

Estonja teatris sõnalavastuse ajal on käesoleval hoopigi lavastatud ainult kaks väärtuslikku näidendit: Vuolijõe "Kõikula" ja Kurma "Lembila". Kuuld nendel ei olnud minu sest tehnikat on labastanud massi maitsse.

Edasi Teie ütlete, et mikumärdi j.n.e. kirjandusväärtuse hindamine jäägu tuntud kriitikutel hooliks. Kas siis mina, kui kirjanduse harrastaja ei tohi oma arvamist avaldada? Tähendab et peame kõiki lauant kiitma midagi tuntud kriitik kes kiidab? Oma enda arvamist ja arvamist ei tohi meil siis kellelgi olla. Otses ja viyu.

kena kui kõik need tuntud arvustajad suudaksid ka era-
 poolelt arvustada". Jaan Kärner kirjutab kunst ja kirjandus
 nr. 10 s. a. "meie arvustajad ei vaalte kirjanduslike teoseid,
 kui omaette elolisi väärtusi vaid neile läheneb enne kui
 autori isikuga. Kui autor on kõrgi keha mees" noh siis,
 arvustaja tead küll: tema teosele tuleb anda tingimata
 hea, eluviisidane arvestus. Ei ole aga autor lahjuks oma
 mees, siis loomulikult tema teoseid ei kõlba kiita".

Meie kirjanduse arvustusega Teie kah nähtavasti ei ole kursis. Teie
 ei tea isegi tuntud kriitikut arvumist "Mikumärdi" ja "Vedel
 vorsti" kohta. R. K. Pööl lasub selgesti riidade vahelt väija-
 paista, et ega need suuremad asjad ei ole. M. Raud ütleb
 otseskohe välja, et need ei kõlba kuhugi. M. Raud kirjutab:

H. Raudsepp on õnnetu inimene. Ta on kehaliselt haige.
 "Aga tema lasub ka hingelise ebaharimaalsus - vajadus
 ropendada... j. n. e."

Kirjanduslik publik ei leia tänapäeva näitekirjanduses (välja arva-
 tud mõned üksikud) palju seda, mis võiks huvi pakkuda, mis
 kõneleks kirjanduslikust kultuurist vaimusest ja vaim-
 susest. Kõikjal tütusest mikumärditamine.

Edasi ei saa ma sellest aru, mis Teie seal kirjutate
 kunstkataloogi pääsenud maalide vääriväärtusest Baggo
 ülesvõttega. Soovitan Teile tähelepanelikult veel lugeda
 minu kirjutist "Noorustuli" nr. 1. Värsti on Baggo ülesvõtted
 kunstkataloogis aukohal vanade õilsate maalide kõrval.
 Teie muidugi söimate mind ja ei usu seda. Aga see on Teie
 arvates täitsa loomulik, et Vilmar Adamsi vaimusõnnitused
 on meie kirjanduses aukohal Koidyla, Haava, Liivi jt. ludefite
 kõrval? Laitab ju Vilmar Adams täpselt seda sama, mis Baggo
 kirjutab pildis. Aga Teie kummandate autoriteeti. E. kirjanduse
 selts tunnustas Adamsi luuletised padenteeritud kunstius -
 Teie muidugi tagant järele. Aga võtke veidi... Kiitlap ka
 Baggo teiaõnne tuntud eriteadlase kes tema pildid
 märgutab kunstkataloogi, ja Teil siis ei jää muud midagi
 üle kui ainult Baggo "hosianna" laulda sest "tuntud" on
 seda oes teinud.

Teie soovitate mulle lugeda kunsti ajalugu. Seda
 pole vaja. Kunstiajalugu on minu tugevamaid pooli. Võksin
 Teilegi pidada mõne loengu alustaksia vanadegsete meistrite

Giotto, Fouquet'ga ehk Renessansi aegade Angelico, Rafadi, Tiziani klassikute Rubensi, Rembraanti, Rigandi ja lõpetaksin naturalistidega Vishleri, Rodini, Holmbergi, Edelheloti, Anseli Galleen-Kallalaga ja tuleval aastal tuleks Baggo lisaks. Kahju, et ruum ei luba selle kõsimise juures pikemalt puududa.

* * *

R. JHER.

1932 - sumisevad hoorattad, naksuvad rihmad ja nagised hammasarattad. Hõõglampide valguisel rätgurad, terasgeeniused - 20. sajangu moodsad masinakoostevõrkseid, ja keset seda kirevat mullu liigub inimene - valitseja ja vägev pää ja vägev käsi. Armetu loodus nõtkub, paudub ja kaldub nii, nagu liisub too juurikas käsi.

See oli inimene

Aga inimesele kopsis vägev tehnik ja piiritu mehhaniseerimine tasahilju ja kuulmatult plussäkki! - fumalatisis on saetud kruus lauda ja ... naelad, ainult veel naelad!...

Hammasarattad, koonused laagrid ja terasülid sügavalt roostesse on kiskunud inimhinge. Ahvardas prühhiline pidalitõbi, vaimitine gaasiline. Teatrid, kirjastused, kunstigalleriid aasta kokkuvõttele lõpul saavad mööda - pääsematud negatiivsed arvud, kui nad lastuda ei taha allapoole kunstilist tasapinda; hippodroomid, võistlusstaadionid, kinod, tsirkused ent hõreavad inimitungist rahvamunust. Ja üleval tuleviku taustal värisevad ahvardavalt muinasloomised sõnad:

mene, mene tekel.

Jaagu!

ÜKS, KES KAH. KOHTUS

OLI...

VEIDI TALVEPIDUSTUSTE

KROONIKAT.

Aruküla osakonna korraldusel peeti 12. III s.a. Arukülas U.E.N.O. Ida-Harju talvepidustusi. Osavõtma olivad imunud peale Aruküla veel ainult Lagedi ja Rae osakonnad. Viimaseks mainitud-ki alles õhtuks.

Avakatus algas pooltunnilise hiline misega kell 12. Tervitus kõne pidas Aruküla osakonna esimees Helmi Pent. Järgne sid tavalukoori ja orkestri etteanded. Tervitusi ütlesivad keskjuhatuse esitaja A. Meikok, Valgjärve osak. esitaja Leili Laarman, Jõa osak. esitaja Villibert, Hõimla osak. esitaja Vuesson ja Tsamaalaste ühingu esitaja Põlfer. Kirjalikud tervitused olid saabund Tyyne Rissaselt Soomest Reljo Utustelt, m. Lepplutustelt Kustas Utustelt ja U.E.N.O. Sompas osakonnalt.

Suusatamise võistlusest põistele 3 km. võttis osa 6 võitja. Tagajärjed I E. Kama II d. Lemmik III Eriich Liivak. 3 km. Naistele tuli võitjaks Helmi Kruus. 10 km. meestele olivad tagajärjed: I. f. R. Liivak II. E. Tohver. Väljaspool võistlust stahis Reinkant Tall. osak. kes saavutas parima aja.

Kell 18 algasivad võistlused valmistelt aladelt. Näidendite etteandmise võistlusest võtavad osa Aruküla osakond O. Lutsu, Pärijatega Rae osak. Tammeveski Jhnuuskõiga ja Lagedi os. Tundmatu Viina viimas'ga. Tagajärjed I kohal Raale ja Aruküla'le kuna Lagedi loobus Tundus, et Aruküla'le anti ülekohtust I auhiind sest Rae oli tuntavalt parem.

Stelugemise võistlusest saavutas I koha Helene Liivak, II Ida Sagle III f. R. Liivak - kõik Arukülast. Luuletiste võistluse tagajärjed kujunesivad järgmisteks: I auhiind anti Lepalinnu ja sügisöö eest "Talletarite" III auhiina saivad "Edu" ja "Nexsi" "Erqutus auhiina sai Niza".

Ümbrikkude "avamis" selgus, et "Talletar'eks" asutus Lagedi osakonna noor ja traagi pr. Linda Laurson, Edu" oli Ida Sagle Aruküla osak. kirjandusklubi suur tegelisksi, ja 12

"Neksi" ja "Nipa" osutused ühaks ja samaks isikuks Lagedi
"osak. suurimaks töömehes Nikolai Mühlbergiks.

Kiritoode võistluste tagajärjed olid järgmised:

Tauhind "Masiniimesele" pealkirjega töö eest "Maahinna"
saiwad "Võistlustöö" - "Veum summa" eest ja Eedule "õine
vänder eest. Ergutus auhinna sai sõsteritmi"

Umbrikkude avamisel selgus, et "Masiniimene"
soovib fundamatus jäädä küid ühes enese
siiski Hukula osak. liige olewat. "Võistlustöö" oli Lagedi osak.
suurim tegeleski Erioh Vassman, EEDUKS osutus Yelao
Lagle Hukula ja sõsteritmi oli Salme Kesa Rae osak.
Anti auhinnaid wätte ja järgnes lõppsõna keskuse
esimehelt.

Veidi statistikat:

Talvepidustusil oli tegelasi	Rae os.	1
"	" " " " Lagedi "	1
"	" " " " Hukula "	7
"	müüdi pääsmeid	113
"	kutsutud külalisi oli	48
"	"jäneseid" umbes	12
"	"Korravalureid	3

Kokku oli 274 inimest

Talvepidustuste kohtunikude kogusse kuulusid
Eesti Haridusliidust Hra Alao, Ü.E.N.V. keskjuhatuselt A.
Meikop ja f. Utuo, Rae osakonnast f. Aunoo, Lagedi
osakonnast E. Vassman ja Hukula osakonnast
T. Orussaar.

Kroonika

Millistes oludes pidime võistlema.

Alamal toome kirjutise, milles näha sel-
gib lähemalt millise raskustega oli
Rae osakonnal võidelda, et pidustust-
osavõtta. Toimetos.

Huisaabus ringi Talvepidustustel peetaval võistluse

kohta, leidis see Rae noorteperes vastuseismist. Oldi arvamisel, et võistlus kui niisugune jäägu ainult kehaliseks asjaks. (Hoid) Rae osakonna esimehel oli pikem läbirääkimine näidendite võistluse suhtes näiteharu juhatusega, kes andis viimaks nõus ole ku. Võistlusmänguks otsustati valida operett "Jhnskoi" lavastamisel tuli ette raskusi. Osa tegefasi ei tahtnud võistelda U.E.N.O. Rae os. nimel ja need tuli asetada. Ühed ja teised viberused halvastid tüdõ operetti õppimise kestel. io mäitsil olati arbamisel, et kõik on enamvähem korras. Sääl tuli aga uus hõibi sõnum. Harmooniumi mängia oli haigestunud grippi. Võistlejas peres valitses ära meeleolu. Oli tulnud ette raske tõke, millest tuli saada üle. Häidast päästis vanapapa virkapuu. Äeti kokku võistlus päeva hommikul osa "Jhnskoi" tegelasi, et uus saafja ja solistid tutvoksid vähe ükslõisega. Üöeti lähidalt läbi operetti laulukohad. Otsustati Arukülas teha enne võistlust veel väike proov. tõudsime Arukülla kelli nelli. kui tahtsime teha proovi tuli ette takistus. olime tulnud Arukülla selles teadmises, et sealt leiame oest korraliku harmooniumi. Kui luevitaksime lahti harmooniumi, leidsime, et see sarnaneb rohkem muuseumi esemele, kui mänguriistale, mida tarvitatakse hea ja a. päet. Üks klavõ seisib maas, ei teinud üldse häält. Heine undas mängides kogu aja kaasa nagu sõesireet. Esimese oebi selle niista puurle andsid hrad. Oqgusaaja ja mets, kes said niikaugele, et vähemalt radus see siirentlik fundamine. Vähepeal jõoksime kilas ringi otsides uut harmooniumi. Et ei leidnud paremat, tuli leppida kooliomaga. fäijekorra pärast looti võttes saime järgmise hüümev esimesena pidiesinema Aruküla, teisena Ras ja viimasena Lagedi.

Grimeerimise ühed did kaunis kehvad. Tegelasle toaks anti ja lotusruum. Ennem meie ei saanud meie haka- ta grimeerima, kui sellest toast oli lahjunud orkestera Aruküla alanud ama näidendiga. Kuid ka siis ei saanud meie täiesti rahu. Inimesed käisid toast läbi. Tõtanla pseed, kes vietusid ringi olid tihti sunnitud pugema lava alla ja teiste seljatahä. Et Aruküla esinemine kestis 15 m. oli meie grimeerimise aeg päris kassin. Tuli minna lavale puudutiku grimmiga. See oli aga suurese miinusest sest hindamise jões, äeti arvutuse alla esmajooqes just 91...

Fury käis kuldset keskteed. Määras mõlemale osale
esimese auhinna, et oleks enam-vähem rahuldelt mõlemal.
On ju väga raske hinnata, kui üks mängib operetti ja
teine jänti.

Draaiselt jättis see arvustas käimine päris hää
mulje. Tundus, et sõprusidemed kolme osakonna vahel
on nagu tugevnenud. Seda hääd muljet rikkus veidi
vaheajatum övel. Fõu nooremehi kellel lemmikesbordiiks
kakkemike, kippus meie tegelaste nurgade ja kaigastega
kallale, mis lihvideeriti süüks ilma hädaga juta.

Näideudite võistlusest olnud "Rahvalahe" arvus-
tis. Et ma küsiks seda lehte ei saanud jät see minul
isiklikult lugemata. Teinekord ma paluks seda aruui-
lalest arvustada, mõnes populaarsemas ajakirjas, sest
"Rahvalahe" loetakse meil Raet hirmus rähel, ja nii
hää meeltega oleks taht lugeda seda arvustist.

A. P.

Toimetaja järelmärkus:

meie deksidie rah taht häämeellega lugeda, järel päzi
"des Fruzyla ps. juhtivatelt teeglasefelt selgus e... icindd
midagi ei teadvat sellest artiklist. Hluseita, on arukylalale
te kahtlustamine artikli kirjutamises. Muid reyt + andmeid
järele on selle artikli saamisloos sõbdi hoobis fused viigromaa

Edasi on mul kiudlad andmed, et raalestete
kallale kippujad ei olud mitte noorsoolased. See aga,
mis sünnib mitte noorsoolaste poolt, ei tohiks timestida
sõrussidemeid.

Edasi
Toimetaja.

Kirjanduse arvustusi.

Mait. Metsanurk: "Fr. Annaste ja Sojad"

See on mere sähesid ilukirjanduse... ja
Kirjanik on asunud lahendamata meie eld selles... ja

unimikust, kuhu arvatakse sattunud. Mait Metsanurk on selle lähendanud positiivselt.

Seni on meie kirjauikud enamikult meie kriisid lähendamata jätanud, olgu ideoloogilised, vaimlised, hingelised, sotsiaalsed, poliitilised, on vaid arvustanud ja paljastanud meie "ühiskonda", kujutanud selle patsoid, ja muutusi, kirjutanud "meie seltskonna" "mus, raamatuid" "raatsenud meie rahva" "sõnniku-
"hunnikutel" kuhu ka siltsamad hinged on pidanud. paratamata juuruma välja pääsu leidmata.

Järgneb.

Kirjavastuseid.

"Arimees" Ilmub järgmises numbris

"Kah noorsoolane" Ruumi puudusel jääb välja, ilmub järgmises.

Järgmine "Noorustuli" ilmub mai alguses suurendatud kujul (kirj) kaastöö sellesse numbrisse saata hiljemalt 2 märks s.a. See on ka ühtlasi viimane number sel poolaastal ennesuvevaheajaga. Selle nr järgmine ilmub augustis järgmises. "Noorustules" on muuseas Taara usu juhi kustaseltuste vastukirjutis juht Põldmäe kirjutisele "Noorustuli" nr 2.

"Eesti Noorus" nr 4 ilmub pehiks. See number on mäeldud õppi üla noorsoo protestiks vaimliste harastuste lanouse vastu noorusühiskonnas 32 lhek. Hind 30 et. kaas värviliseks

3/1974